

[Kofod-Svendsen]

en meget ulykkelig situation, til genstand for en folkeafstemning. Er det sådan, vi skal administrere det ellers udmærkede princip om folkeafstemninger, som vi f.eks. skal have om EF-unionen? I en sag af den karakter finder vi tanken rigtig og naturlig, men skulle vi i begyndelsen af maj have en folkeafstemning og udsætte de mennesker for en ekstra belastning og en måned senere have en folkeafstemning om EF-unionen? Jeg synes, at man totalt mangler proportionsans, så både af menneskelige og en række andre grunde mener jeg klart, at man må afvise Fremskridtspartiets forslag.

Så vil jeg gøre bemærkninger om yderligere to ting, først om at nedbringe sagsbehandlingstiden. Det har vi talt om, jeg ved ikke hvor mange gange, og alle er enige om det, så jeg kan kun anmode justitsministeren om, at der så hurtigt som muligt sker noget. Vi kan altså ikke have endnu en debat, hvor alle taler om, at nu må vi have gjort noget ved det, nu skal vi gå fra ord til handling. Jeg vil med det samme give tilsagn om, at mit parti meget gerne vil gå ind i drøftelser, og hvis det skal være inden lovforslaget kommer, er vi parat til at stille den dag i morgen. Og hvis der hurtigt kommer et lovforslag, vil det også få en velvillig behandling. Selvfølgelig må vi se nærmere på indholdet, men det er selve princippet, vi må have bragt orden i.

Det andet, jeg vil nævne, drejer sig om at give opholdstilladelse af humanitære grunde. Jeg deltog selv aktivt, da vi indføjede den ekstra paragraf i vores udlændingelovgivning, og jeg var enig i de principielle overvejelser. Men når vi nu i 1983 har vedtaget en udlændingelov og oprettet det uafhængige nævn, er det så overhovedet rigtigt, at der tillige skal en politisk afgørelse til, at ministeren ud fra bestemte vilkår kan give opholdstilladelse af humanitære grunde? Jeg konkluderede dengang, at det ville være rigtigt at have en sådan ventil, fordi der kunne opstå særlige situationer, hvor forudsætningerne for at tildele asyl ikke er til stede, men at der ud fra medmenneskelige betragtninger foreligger særlige omstændigheder, som gør, at det vil være rigtigt at give opholdstilladelse.

Det er klart, at så kommer overvejelserne: Hvordan får vi præciseret de forudsætninger, så vi ikke bringer vilkårlighed ind i billedet? Der var et par ting, vi var optaget af dengang,

der kunne f.eks. være tale om sygdom. Jeg har selv haft kontakt med nogle, som led af alvorlig sukkersyge, og selv om de ikke havde forudsætninger for at få asyl, ville det have medført en stærk belastning for dem, hvis de var blevet sendt tilbage. I værste fald havde de ikke kunnet overleve de omvæltninger, og derfor fik de opholdstilladelse af humanitære grunde. Og hvis en familie har fået et barn under opholdet her, sender man heller ikke den familie tilbage. Det var to konkrete tilfælde, og et tredje kunne være, hvis man ved et sammenfald af uheldige omstændigheder risikerer en ekstraordinært lang sagsbehandlingstid, og den situation har vi været optaget af i mit parti.

Vi noterede også med tilfredshed, at ministeren sagde, at der var givet 324 opholdstilladelser af humanitære grunde i 1991. Hertil skal jeg bemærke, at selv om ministeren har vurderet, at der var basis for 324 tilladelser, kan det måske ved en fornyet gennemgang vise sig, at der foreligger en sådan særlig situation. Og det skal være min slutbemærkning, at der er ikke tale om at tvinge nogen til noget, men at opfordre til at vurdere de præmisser, som vi har opstillet, om der er grundlag for en forlængelse. Så mener jeg, at man har handlet inden for gældende lovs rammer, og det er væsentligt, mener vi også. Men det kan jo aldrig være forkert at foretage en konkret revurdering af nogle sager.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre er jo normalt drevet af et fælles ønske om at tage humanitære hensyn. Vi kender det fra en lang række sager, jeg skal blot her minde om vores fælles holdning i spørgsmålet om bi-stand til ulandene.

Derfor kan det naturligvis ikke undgå at undre og skuffe én, når man hører hr. Kofod-Svendsen sige, at han ikke kan støtte det radikale forslag i denne sag. Jeg prøvede at lytte mig til hr. Kofod-Svendsens argumentation, og jeg hørte, at man nærede frygt for, at den aktuelle gruppe havde pådraget sig særlig interesse, og at det ikke skulle have lov at skabe præcedens. Jeg synes, det skal siges til hr. Kofod-Svendsen, at de pågældende har jo ikke på nogen måde gjort noget ulovligt, og det tror jeg heller ikke hr. Kofod-Svendsen mener. De har